

සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

අතිපුජ්‍ය මඩිහේ පඤ්ඤාසීහ මහානායක මාහිමිපාණන් වහන්සේ

බුද්ධ පුත්‍ර මහාසංඝයා වහන්සේ ආර්යසංඝයා ය, සම්මුති සංඝයා යැයි කොටස් දෙකකට බෙදෙති. ආර්ය සංඝයා නම් සතරමභ සතරඵල පත් භික්ෂූන් වහන්සේ ය. සම්මුති සංඝයා නම් උපසම්පදා විනය කර්මයෙන් සංඝ ගණයට ඇතුළත් වූ භික්ෂූන් වහන්සේ ය.

ආර්යසංඝයා සෝතාපන්න මාර්ග ඵල - සකාදාගාමී මාර්ග ඵල - අනාගාමී මාර්ග ඵල - ලාභීහු අට දෙනා ය. මාර්ග සිතට අනතුරු වූ ඵල සිත ලැබෙනුයෙන් අකාලික යැ යි විග්‍රහ කරනත් එය එසේ ම නො විය යුතුය. මාර්ග සිතට අනතුරු වූ ඵල සිත ලැබෙන්නත් පිළිවන්. එසේ ම මහ සිත ලැබී පැය ගණන් ගත වී ඵල සිත ලැබෙන්නත් පිළිවන්. මුල් මතය වන මහ සිතට අනතුරු වූ ඵල සිත ලැබීම පමණක් පිළිගත්තොත් අටිය අරිය පුද්ගලයන් ලැබෙන්නේ නැත.

ආර්යයෝ සේඛ අසේඛ වශයෙන් ද දෙකකට බෙදෙති. සේඛයෝ සෝතාපන්න මාර්ගස්ථ ඵලස්ථ යන දෙදෙනා ය, සකාදාගාමී මාර්ගස්ථ ඵලස්ථ යන දෙදෙනා ය, අනාගාමී මාර්ගස්ථ ඵලස්ථ දෙදෙනා ය, අරහත් මාර්ගස්ථ යන මේ සත් දෙනා ය. අසේඛ නම් අර්හත් ඵලස්ථයා ය. මහසිතට අනතුරු වූ ම ඵල සිත ලැබෙයි යන මතය පිළිගත්තොත් සේඛයන් හත් දෙනා ලැබෙන්නේ නැත.

සෝවාන් ඵලස්ථයෝ ඒකඛිජී ය. කෝලංකෝල ය. සත්තක්ඛන්තු පරම යැ යි තුනකට බෙදෙති. ඒකඛිජී නම් එම භවයෙහි දී ම ඉතිරි මාර්ගඵලයන් ලබා පිරිනිවන් පාන්නා ය. කෝලංකෝල නම් කුලයෙන් කුලයට හෙවත් භවයෙන් භවයට යන්නා ය. එනම් මේ භවයෙන් වූත වැ දෙ තුන් භවයක් හෝ වැඩි ම වූණොත් භව සයක් හෝ ඉපිද රහත් වන්නා ය. සත්තක්ඛන්තුපරම නම් සත්වන වරට ඉපිද රහත් වන්නා ය.

සකාදාගාමී ඵලස්ථයෝ කාමභව - රූපභව - අරූපභව යන තුන් ලෙවිහි දී ඉතිරි මාර්ග ඵල අධිගම පත්වන්නන් වශයෙන් තුන්වැදෑරුම් වෙති.

මේ සෝතාපන්න සකාදාගාමී සදෙන ම දුක්ඛාපට්ඨපදා ආදී වශයෙන් සතර ප්‍රතිපදාවන් ගේ වශයෙන් සුවිසි වැදෑරුම් වෙති. ඒ ප්‍රතිපදා සතර මෙසේ ය: 1. දුක්ඛාපට්ඨපදා දන්ධාභික්ඤ්ඤා, 2. දුක්ඛාපට්ඨපදා ඛිප්පාභික්ඤ්ඤා 3. සුඛාපට්ඨපදා දන්ධාභික්ඤ්ඤා 4. සුඛාපට්ඨපදා ඛිප්පාභික්ඤ්ඤා. මෙහි පට්ඨපදා නම් පූර්ව භාග විදර්ශනා මාර්ගය යි. අභික්ඤ්ඤා ලොචුතුරා මහපල නුවණ යි.

1. දුක්ඛාපට්ඨපදා දන්ධාභික්ඤ්ඤා - ඉතා අමාරුවෙන් කෙලෙසුන් යටපත් කොට බොහෝ කල්ගත වී මාර්ගඵල ලබා ගැනීම යි. 2. දුක්ඛාපට්ඨපදා ඛිප්පාභික්ඤ්ඤා - ආමාරුවෙන් කෙලෙසුන් යටපත් කොට නොබෝ කලෙකින් මාර්ගඵල ලබා ගැනීමයි. 3. සුඛාපට්ඨපදා දන්ධාභික්ඤ්ඤා - පහසුවෙන් කෙලෙසුන් යටපත් කොට බොහෝ කල් ගත වී මාර්ගඵල ලබා ගැනීම යි. 4. සුඛාපට්ඨපදා ඛිප්පාභික්ඤ්ඤා - පහසුවෙන් කෙලෙසුන් යටපත් කොට නොබෝ කලෙකින් මාර්ගඵල ලබා ගැනීම යි. යට කී සෝවාන් තිදෙනා හා සෙදගැමි තිදෙනා ද යන ස දෙනා මේ පිළිවෙත් සතරෙන් වැඩි කළ සුවිසි දෙනෙක් වෙති.

අනාගාමී ඵලස්ථයෝ ද සුවිසි දෙනෙක් වෙති. ඒ මෙසේ ය: පඤ්ච සුද්ධාවාසයන් ගෙන් 1. අවිභතලයෙහි අන්තරාපරිනිබ්බායී හෙවත් එහි උපන් ඤාණයෙහි ම හෝ මද කලක් ඉක්ම ගොස් හෝ නියම ආයුෂයෙන් මධ්‍යයෙහි හෝ රහත් වූ පිරිනිවෙන්නෝ ය. 2. උපභවවපරිනිබ්බායී හෙවත් ඒ බලිතලෙහි ආයුෂයාගේ මධ්‍යය ඉක්මවා රහත් වූ පිරිනිවෙන්නෝ ය. 3. සසංකාරපරිනිබ්බායී හෙවත් ආනායාසයෙන් - පහසුවෙන් විදර්ශනා වඩා රහත් වූ පිරිනිවෙන්නෝ ය. 5. උද්ධංසෝත අකනිට්ඨගාමී හෙවත් තමන් උපන් බඹ ලොවෙහි දී රහත් විය නොහැකි වුවොත් එයට ඉහළින් තිබෙන බඹලොවෙකැ ඉපිද විදර්ශනා වඩා රහත් වූ පිරිනිවෙන්නෝ ය. මෙසේ අවිභ - අතප්ප - සුදස්ස - සුදස්සී යන බඹ ලෙවිහි මුලින් සඳහන් කළ පස් ආකාරයෙන් ම විදර්ශනා වඩා රහත් වූ පිරිනිවෙන්නෝ වෙති. අකනිට්ඨලොවට වඩා ඉහළ බඹ ලොවක් නැති නිසා ඉතිරි සිවු ආකාරයෙන් රහත් වූ පිරිනිවෙන්නෝ වෙති. මෙසේ අනාගාමීඵලස්ථයෝ සුවිසි දෙනෙකි.

රහතන් වහන්සේ සිවුපිළිසැඹියා පත් රහත්හු ය, සිවුපිළිසැඹියා නොපත් රහත්හු යැ යි කොටස් දෙකකට බෙදෙති. වතුපටිසම්භිදා නම්, ධර්මය අවබෝධ කැර ගැනීමේ දී පහළ වන විශේෂඥාන සතරෙකි. එනම් ධම්ම - ත්‍රිපිටක ධර්මය දැනීම අත්ප - ධර්මයෙහි වචනාර්ථ දැනීම, නිරුක්ති දහම් පද විග්‍රහ කොට දැනීම, පටිභාන - මනා අවබෝධය. වෙනත් වචනවලින් කියනවා නම් අභිඤ්ඤා හා වතුපටිසම්භිදා ඤාණය ඇති නැති රහතන් වහන්සේ ය. මෙසේ ආර්ය සංඝයා වහන්සේ හඳුනා ගන්නේ මැනවි.

සම්මුති සංඝයා වහන්සේ කවරහු ද යත්, බුදුරජාණන් වහන්සේගේ කාලයෙහිත් පසුවත් මාර්ගඵල නොලැබූ එහෙත් ඒ මහට බැස ගත් භික්ෂූන් වහන්සේ සම්මුති සංඝයා වහන්සේ නම් වෙති. ආර්ය මහා සංඝයා වහන්සේ ලෝක ශාසනයට වචනයෙන් කියන්නට නොහැකි තරම් උසස් සේවයක් කළහ. මලියදේව මහ රහතන් වහන්සේගේ කාලයෙන් පසු ආර්ය සංඝයා ගැන සදහන් නැත. එහෙත් සම්මුති මහා සංඝයා වහන්සේ බුද්ධ කාලයෙහි පටන් අද දක්වා ම ශාසනයටත් සමාජයටත් සේවය කෙරෙමින් වැඩ සිටිති.

බුදුරජාණන් වහන්සේ ආර්ය මහා සංඝයා වහන්සේ පිළිබඳ වැ දේශනා කළ ගුණ සමුදාය එදා වැඩසිටි සම්මුති මහා සංඝයා වහන්සේ ද අනුගමනය කළහ. මෙදා ආර්ය මහා සංඝයා වහන්සේ නැතත් මෙකල වැඩ සිටින සම්මුති මහාසංඝයා වහන්සේ ද අනුගමනය කළ යුතු ම යි. බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද ආර්ය සංඝ ගුණ මෙසේ ය:

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශ්‍රාවකසංඝයා වහන්සේ සුපටිපන්නයහ, උජුපටිපන්නයහ, ඤායපටිපන්නයහ, සාමීච්චිපන්නයහ, ඒ ශ්‍රාවක සංඝයා වහන්සේ අහුනෙය්‍යහ, පාහුනෙය්‍යහ, දක්ඛිණෙය්‍යහ, අඤ්ජලිකරණීයහ, ලෝකයාගේ අනුත්තරපුණ්‍යකෛත්‍රයහ.

හඟවතො ඔවාදානුසාසනීං සක්කච්චං සුණන්තීති සාවකා - භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ අවාදානුසාසනා සකසා අසන්නෝ ශ්‍රාවකයෝ වෙති. ඒ ශ්‍රාවකයන් ගේ සමූහ ශ්‍රාවකසංඝ නම් වේ.

සුපටිපන්නො

සුපටිපන්නොති - සුචුප්පටිපන්නො, සම්මාපදං - අනිවත්තිපටිපදං - අනුලොම පටිපදං - අපච්චනීකපටිපදං - ධම්මානුධම්මපටිපදං පටිපන්නො - සුපටිපන්න නම් මනාව පිළිපත් බැවින් මනා පිළිවෙත ය, නො නැමෙන පිළිවෙත ය, නිවනට අනුලොම වැ යන පිළිවෙත ය, අචිරුද්ධ ප්‍රතිපදාව ය, ධර්මානුධර්මප්‍රතිපදාව යන ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට බැස ගත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා වහන්සේ වෙයි.

උජුපටිපන්නො

“යස්මා පන සා සබ්බා පටිපදා උජු අවංකා අකුට්ඨා අප්ඵභා අරියො ව ඤායොතිපි වුව්චති, අනුච්ඡවිකත්තා ව සාමීච්චිපි සංඛංගතා. තස්මා තං පටිපන්නො අරියසංඝො උජුපටිපන්නො ඤායපටිපන්නො සාමීච්චිපටිපන්නොතිපි වුත්තො.”

කායවංක, වාක්වංක, මනෝවංකයන් නසනු පිණිස සෘජු වූ ආර්ය මාර්ගයට පිළිපත් හෙයින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ උජුපටිපන්න නම් වන්නේ ය.

ඤායපටිපන්නො

ආර්යභාවයෙන් න්‍යාය නම් වූ නිවන් මහට බැසගත් බැවින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ ඤායපටිපන්න නම් වන්නේ ය.

සාමීච්චිපටිපන්නො

සාමීච්චි නම් වූ සුදුසු මහට පිළිපත් බැවින් සමවන ක්‍රියා කරන්නට සුදුසු මහට පිළිපත් බැවින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ සාමීච්චිපටිපන්න නම් වන්නේ ය.

යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගානි අට්ඨපුරිසපුග්ගලා

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සමූහයා නම් සෝවාන් මාර්ගස්ථ ඵලස්ථ වශයෙන් පුරිස යුග හතරෙකි. සෝවාන් මාර්ගස්ථයා යැ, ඵලස්ථයා යැ යි පුරිස පුද්ගල වශයෙන් ගත් කලැ පුරිස පුද්ගලයෝ අට දෙනෙකි.

හගවතො සාවකසංඝො ආහුනෙයො

භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ඉතා දුර සිටත් ගෙනවුත් පුදන සිවුපසය පිළිගන්නට සුදුසු හෙයින්, හැම සැපත් ගෙනවුත් පුදන්නට නිසි තැන් වන හෙයින් ආහුනෙයා නම් වන්නේ ය.

හගවතො සාවකසංඝො පාහුනෙයො

භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා නොයෙක් දෙසින් පැමිණි ඥාති මිත්‍රාදීන්ට පිළියෙළ සංග්‍රහ නම් වූ පාහුනය ද ලබන්නට සුදුසු හෙයින් හැම අයුරින් පිදිය යුතු හෙයින් පාහුනෙයා නම් වන්නේ ය.

හගවතො සාවකසංඝො දක්ඛිණෙයො

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා පරලොව අදහා දිය යුතු දක්ෂිණාව ලබා ගන්නට සුදුසු වන හෙයින් ද, දෙන දානය මහත්ඵල මහානිසංස කිරීමට සුදුසු හෙයින් ද දක්ඛිණෙයා නම් වන්නේ ය.

හගවතො සාවකසංඝො අඤ්ජලිකරණීයො

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවකයා සංඝයා දොහොත් මුදුනේ තබා ගත් ලෝ වැස්සන් විසින් මහත් හක්තියෙන් කැරෙන ඇදිලි බැදීම් ලබන්නට සුදුසු හෙයින් අඤ්ජලිකරණීය නම් වන්නේ ය.

හගවතො සාවකසංඝො අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලොකස්ස

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා මුළු ලෝවැස්සනට එයට වැඩි පින් කෙතක් නැති හෙයින් හා ඉතා උසස් පින් පල උපදනා තැන වන හෙයින් ද අනුත්තර පුඤ්ඤක්ඛේත්ත නම් වන්නේ ය.

බුදුසරණ 1991.05.27
ප්‍රඥාප්‍රභා 5

යතුරුලිවීම: වමිත ලක්මාල් මහතා